

Cele trei săptămâni, „zilele între strâmtorări” - ימי בין המצרים [anul 5783]

Aceste zile sunt în amintirea celor trei săptămâni între 17 Tamuz, ziua în care s-a produs breșa în zidul Ierusalimului ca urmare a asediului armatei romane în frunte cu Titus în anul 70 e.n. și până la 9 Av, ziua în care au fost distruse ambele temple. Aceste zile simbolizează zile de nechez mare înaintea distrugerii celor două temple. Ele sunt zile cu obiceiuri de doliu care se agravează cu cât se apropie 9 Av. În aceste trei Șabatot se citesc în sinagogă haftarot speciale numite „cele trei de catastrofă” תלתא דפורענותא. După 9 Av vor veni „cele șapte de consolare” שבע דנחמתא. Cele 21 de zile între 17 Tamuz și 9 Av se numesc „zilele între strâmtorări” pe baza versetului din cartea de Plângeri 1:3: „Toți urmăritorii lui I-au ajuns între strâmtorări”.

Obiceiuri

De-a lungul anilor obiceiurile următoare au fost adoptate de majoritatea grupurilor de evrei:

- Este interzis tunsul. Evreii așkenazi și cei din Africa de nord nu se tund și nu se bărbieresc.
- Sunt interzise căsătoriile.
- Nu se ascultă muzică și bineînțeles nu se dansează.
- Nu se spune binecuvântarea de „șeheyanu”. Unii au permis să se spună dacă este un „brit mila”, ברית מילה sau „pidyon haben” פדיון הבן, iar alții de Șabat.

Cele nouă zile

Cele nouă zile încep de la Roș Hodeș Av (1 al lunii Av) și se termină la ieșirea din ziua de 9 Av. Despre aceste zile scrie în Talmud „Din momentul în care a intrat luna Av, reducem veselie” (tractatul Taanit 26;b) *mișenihnas av memaatim besimha* משכנס אב ממעטים בשמח.

- Reducerea veseliei și a comerțului. În aceste zile este interzisă construirea clădirilor pentru veselii sau educație, inclusiv zugrăvirea sau repararea locuinței, dacă problema nu este urgentă. Este interzis să negociezi pentru lucruri care te înveselesc, ca cumpărături de mobile noi sau de haine noi, decât dacă este o nevoie urgentă.
- Duș. Unii așkenazi nu se spală deloc în aceste nouă zile. Alții nu se spală din plăcere. De exemplu cu apă rece și nu caldă.
- Haine noi sau spălate și mai ales pantofi noi. Mai ales așkenazii nu pun acest fel de haine și pantofi, chiar dacă au fost cumpărate mai înainte.
- Interdicția de a mânca carne și a consuma vin. Nu se mănâncă și nu se bea vin și nici măcar suc de struguri.

Săptămâna în care cade 9 Av

Aceasta este săptămâna care începe de la ieșirea din Șabatul de dinaintea lui 9 Av, numit și „Șabat Hazon” שבת חזון, după haftara, până la 10 Av, ora 24.00.

În aceste zile sunt interzise tunsoarea și spălarea hainelor tuturor evreilor, chiar și cei care nu țineau aceste obiceiuri până atunci. Când 9 Av cade de Șabat și se amână pe duminică, unii afirmă că trebuie respectată regula o întreagă săptămână, pe când alții susțin că nu trebuie. Așa atât în Talmudul din Ierusalaim cât și în Șulhan Aruch, turul (vol.) Orah Haiim apar aceste păreri contradictorii legate de ceea ce este numită „săptămâna în care cade” *șavua șehal bo* שבוע שחל בו.

Tișa BeAv (9 Av)

Este o zi de post sever în amintirea distrugerii celor două temple: primul în anul 586 î.e.n. de către babiloneni, iar al doilea în 70 e.n. de romani. 9 Av este ziua cea mai cruntă de doliu al poporului evreu și cea mai gravă din cele patru posturi în amintirea căderii celor două temple.

În Talmud este explicat cum s-au unificat toate zilele de distrugere care apar în surse, 7 Av și 10 Av la o singură zi – 9 Av.

Acest post, împreună cu postul de Iom Kipur sunt singurele în care se țin cele cinci „torturi”: mâncare și băutură, spălatul, unșul și frizura, încălțarea pantofilor și acte intime între persoane. Aceasta este singura zi din an în care este interzisă învățătura Toraei (unii o țin până la ora prânzului), în afară de fragmente de doliu și tristețe. Acesta este singurul post care poate să țină până la 25 de ore și jumătate.

10 Av

În cartea lui Ieremia 52:12-13 scrie: „Și în luna a cincea, în ziua a zecea a lunii ... a venit la Ierusalim Nebuzaradan, șeful gărzii personale ... El a ars casa lui Adonai, casa regelui și toate casele din Ierusalim”. Într-o Braită (învățătură) din Talmud, tratatul Taanit 29:a scrie: „Pe nouă a lunii, spre seară, au aprins focul în templu, care a ars toată noaptea și a doua zi de 10 Av”. În Talmud apar și spusele lui Rabi Iohanān: „Dacă nu trăiam în aceea generație, aș fi stabilit-o pe zece, fiindcă marea parte a templului a ars atunci”.

În Talmudul din Ierusalaim ni se povestește că erau amoraîm (înțelepți) care posteau și de 9 și de 10. Însă mai târziu înțelepții au stabilit că s-au epuizat forțele poporului la asemenea sacrificii și au stabilit doar ziua a nouă ca post extrem de sever. Este obicei de a continua alte semne de doliu și în a zecea zi. Așkenazi le continuă doar până la miezul nopții. Când 9 Av cade de Șabat și postul se amână pe duminică, nu se mai continuă a doua zi fiindcă 10 Av s-a terminat deja.

Obiceiul de a termina învățătura unui tractat din Talmud

Unele grupuri de hasidim, numite hasiduiot, obișnuiesc să aspire să termine învățătura al unui tractat din Talmud în aceste nouă zile. Acest obicei a fost inițiat pentru prima oară de hasidimii din Habad. Ei au ocazia să se bucure în aceste zile triste, acest fapt fiind o veselie de mițva, fiindcă terminarea unui tractat este unul din cele mai importante mițvoturi pentru ei.